



MINISTERSTVO SPRAVODLIVOSTI SLOVENSKEJ REPUBLIKY
Kancelária zástupcu SR pred súdmi EÚ

Judikatúra súdov EÚ
od 19. mája 2012 do 2. augusta 2012

(výber najdôležitejších rozhodnutí)

**OBSAH**

I.	Judikatúra Súdneho dvora.....	3
A.	Oblasť: Aproximácia právnych predpisov	3
B.	Oblasť: Dane	3
C.	Oblasť: Dumping	5
D.	Oblasť: Duševné vlastníctvo	5
E.	Oblasť: Hospodárska súťaž.....	7
F.	Oblasť: Poľnohospodárstvo	8
G.	Oblasť: Prístup k dokumentom	9
H.	Oblasť: Sloboda usadiť sa	9
I.	Oblasť: Sociálna politika.....	10
J.	Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika	12
K.	Oblasť: Štátna pomoc	12
L.	Oblasť: Územie slobody, bezpečnosti a spravodlivosti.....	13
M.	Oblasť: Verejné obstarávanie	15
N.	Oblasť: Voľný pohyb osôb	16
O.	Oblasť: Voľný pohyb služieb.....	16
P.	Oblasť: Voľný pohyb tovaru	17
Q.	Oblasť: Zásady práva EÚ	18
R.	Oblasť: Životné prostredie a spotrebiteľia.....	18
II.	Judikatúra Všeobecného súdu.....	20
A.	Oblasť: Duševné vlastníctvo	20
B.	Oblasť: Hospodárska súťaž.....	20
C.	Oblasť: Prístup k dokumentom	21
D.	Oblasť: Verejné obstarávanie	22
E.	Oblasť: Životné prostredie.....	23

UPOZORNENIE

Tento prehľad je neoficiálnym dokumentom slúžiacim na účely informovania odbornej a všeobecnej verejnosti, ktorý má iba informatívnu povahu, nezohľadňuje najnovšie zmeny európskych ani vnútroštátnych právnych noriem a nezaväzuje Ministerstvo spravodlivosti SR. Účelom tohto prehľadu je iba upozorniť na najdôležitejšie aspekty rozhodnutí, ktoré sú v prehľade uvedené v zjednodušenej forme, preto je vždy nevyhnutné pracovať s autentickým textom vybraného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ. Nedá sa vylúčiť, že pre riešenie konkrétneho problému môžu byť relevantné a dôležité aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, ktoré nie sú v tomto prehľade uvedené resp. iné aspekty v ňom uvedených rozhodnutí. V prehľade nie sú napríklad zaradené tie rozhodnutia, v ktorých sú síce uvedené dôležité výroky, tieto sú však iba zopakovaním už ustálenej judikatúry. Akékoľvek ďalšie šírenie alebo spracovanie tohto materiálu je možné len s predchádzajúcim súhlasom pôvodcu, ktorým je Ministerstvo spravodlivosti SR.



I. JUDIKATÚRA SÚDNEHO DVORA

A. Oblasť: Aproximácia právnych predpisov

C-7/11 Caronna (28. 6. 2012)

„Humánne lieky – Smernica 2001/83/ES – Článok 77 – Veľkoobchodná distribúcia liekov – Povinné osobitné povolenie pre lekárnikov – Podmienky priznania“

Vec sama sa týkala trestného konania voči fyzickej osobe pre chýbajúce povolenie na veľkoobchodnú distribúciu liekov. Súdny dvor rozhodol, že lekárnik, ktorý je oprávnený podľa vnútroštátneho práva na distribúciu liekov konečnému spotrebiteľovi, je povinný vlastníť osobitné povolenie v zmysle práva EÚ. Orgány členského štátu však môžu zohľadniť už splnené podmienky na získanie vnútroštátnej maloobchodnej licencie. Na druhej strane, pri posudzovaní trestnej zodpovednosti nesúlad pravidiel členského štátu so smernicou nemôže dotknutej osobe priťažovať, či dokonca viesť k vzniku alebo sprísneniu trestnej zodpovednosti lekárnika.

C-19/11 Geltl (28. 6. 2012)

„Smernice 2003/6/ES a 2003/124/ES – Dôverná informácia – Pojem ‚presná informácia‘ – Etapy pri časovo natiahnutom priebehu – Zmienka o rade okolností a o udalosti, o ktorých môžeme odôvodnene predpokladať, že nastanú – Výklad pojmov ‚možno odôvodnene predpokladať‘ – Zverejnenie informácií týkajúcich sa zmeny vedúceho zamestnanca spoločnosti“

Vec sa týkala vymáhania škody z dôvodu, že súkromná spoločnosť oneskorene zverejnila informácie o predčasnom odchode predsedu jej predstavenstva. Súdny dvor rozhodol, že etapa predchádzajúca rozhodnutiu podniku kótovaného na burze môže predstavovať dôvernú informáciu, o ktorej musia byť informované finančné trhy.

Spojené veci C-55/11, C-57/11 a C-58/11 Vodafone España a France Telecom España (12. 7. 2012)

„Smernica 2002/20/ES – Elektronické komunikačné siete a služby – Povolenie – Článok 13 – Poplatky za práva na používanie a práva na inštalovanie zariadení“

Vec sa týkala právnej úpravy, ktorá ukladala telefónnym operátorom poplatky za práva na používanie a práva na inštalovanie zariadení nezávisle na tom, či boli vlastníkami týchto zariadení. Súdny dvor uviedol, že právo EÚ bráni uloženiu uvedených poplatkov operátorom, ktorí bez toho, aby boli ich vlastníkami, využívajú tieto zariadenia na účely poskytovania mobilných telefonických služieb.

B. Oblasť: Dane

Spojené veci C-80/11 a C-142/11 Mahagében a Dávid (21. 6. 2012)

„Dane – DPH – Šiesta smernica – Smernica 2006/112/ES – Právo na odpočet – Podmienky poskytnutia – Článok 273 – Vnútroštátne opatrenia pre boj proti podvodom – Prax vnútroštátnych daňových orgánov – Zamietnutie práva na odpočet dane v prípade“



nezákonného konania osoby, ktorá vystavila faktúru vzťahujúcu sa na tovary alebo služby, na základe ktorých sa požaduje vykonanie tohto práva – Dôkazné bremeno – Povinnosť zdaniteľnej osoby ubezpečiť sa o zákonom konaní osoby vystavujúcej faktúru a preukázať ho“

Vec sa týkala zamietnutia práva na odpočet dane v prípade nezákonného konania osoby, ktorá vystavila faktúru vzťahujúcu sa na tovary a služby, na základe ktorej sa požaduje vykonanie tohto práva. Súdny dvor rozhodol, že odpočítanie DPH v zásade nemôže byť zamietnuté z dôvodu nezákonnosti, ktorej sa dopustil vystaviteľ faktúry. Odpočet DPH však môže byť zamietnutý, ak zdaniteľná osoba, ktorá si uplatňuje odpočet, vedela alebo mala vedieť, že uvedené plnenie, zakladajúce nárok na odpočet, je súčasťou daňového podvodu. Dôkazné bremeno však nesú daňové orgány a od zdaniteľnej osoby, ktorá si uplatňuje odpočet DPH, môže byť požadovaná iba obozretnosť primeraná okolnostiam.

C-533/10 CIVAD (21. 6. 2012)

„Colný kódex Spoločenstva – Článok 236 ods. 2 – Vrátanie cla, ktoré nebolo dlžné na základe právnych predpisov – Lehota – Nariadenie (ES) č. 2398/97 – Konečné antidumpingové clo na dovozy bavlnenej posteľnej bielizne pochádzajúcej z Egypta, Indie a Pakistanu – Nariadenie (ES) č. 1515/2001 – Vrátanie antidumpingových ciel zaplatených na základe nariadenia, ktoré bolo neskôr vyhlásené za neplatné – Pojem ‚vyššia moc‘ – Dátum vzniku povinnosti vrátiť dovozné clo“

Vec sa týkala žiadosti o vrátenie antidumpingových ciel, ktoré žalobkyňa vo veci samej zaplatila bezdôvodne z dôvodu, že nariadenie bolo neskôr vyhlásené za neplatné. Podľa Súdneho dvora nezákonnosť nariadenia nepredstavuje prípad vyššej moci podľa Colného kódexu, a preto nezakladá možnosť predĺžiť trojročnú lehotu, počas ktorej dovozca môže požiadať o vrátenie dovozného cla zaplateného podľa nezákonného nariadenia. Colný kódex neumožňuje vnútroštátnym colným orgánom pristúpiť z vlastného podnetu k vráteniu antidumpingového cla vyrubeného podľa zneplatneného nariadenia, ak orgán na urovnávanie sporov Svetovej obchodnej organizácie konštatoval nesúlad predmetného nariadenia s antidumpingovou dohodou.

C-591/10 Littlewoods Retail a i. (19. 7. 2012)

„Druhá a šiesta smernica o DPH – Daň zaplatená na vstupe – Vrátanie preplatku – Zaplatenie úrokov – Podmienky“

Právo EÚ vyžaduje, aby zdaniteľná osoba, ktorá zaplatila preplatok DPH vybraný dotknutým členským štátom v rozpore s právnou úpravou EÚ v oblasti DPH, mala nárok na vrátenie takto zaplatenej DPH, ako aj na zaplatenie úrokov z tejto sumy. Vo vzťahu k nároku na úroky však podľa Súdneho dvora zásadu ekvivalencie nemožno vykladať tak, že ukladá členskému štátu povinnosť rozšíriť svoj najvýhodnejší vnútorný režim na všetky žaloby, ktoré boli podané v určitej oblasti.



C. Oblasť: Dumping

C-337/09 P Rada EÚ v. Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group (19. 7. 2012)

„Odvolanie – Obchodná politika – Dumping – Dovozy glyfosátu s pôvodom v Číne – Nariadenie (ES) č. 384/96 – Článok 2 ods. 7 písm. b) a c) – Štatút podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve – Pojem ‚podstatný vplyv štátu‘ v zmysle článku 2 ods. 7 písm. c) prvej zarážky – Verejný akcionár, ktorý de facto kontroluje valné zhromaždenie akcionárov výrobcu – Považovanie takej kontroly za ‚podstatný vplyv‘ – Posúdenie mechanizmu registrovania vývozných zmlúv – Rozsah súdneho preskúmania – Posúdenie predložených dôkazov“

Vec sa týkala odvolania Rady EÚ proti rozsudku Všeobecného súdu, ktorým zrušil nariadenie voči čínskej spoločnosti vyrábajúcej glyfosát o uložení konečného antidumpingového cla. Podľa Súdneho dvora základné antidumpingové nariadenie nezakazuje akýkoľvek vplyv štátu na výrobné podniky, ale len významný vplyv pri rozhodovaní o cenách a nákladoch na vstupy týchto spoločností. Pri skúmaní, či firma pôsobí trhovo, sa inštitúcie nemôžu obmedziť na prima facie prieskum, ak spoločnosť predkladá dôkazy o svojom trhovom správaní. V štátoch, kde nie je trhové hospodárstvo, však hrozí výrazný vplyv štátu, čo možno vziať pri prieskume do úvahy. Každopádne v tomto prípade inštitúcie pochybili tým, že nevykonali požadovaný prieskum, takže Súdny dvor potvrdil rozsudok Všeobecného súdu a odvolanie Rady EÚ zamietol.

D. Oblasť: Duševné vlastníctvo

C-98/11 P Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli v. ÚHVT (24. 5. 2012)

„Odvolanie – Ochranná známka Spoločenstva – Absolútny dôvod zamietnutia – Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti – Trojrozmerné označenie tvorené tvarom zajaca z čokolády s červenou stuhou“

Súdny dvor nevyhovел odvolaniu voči rozsudku Všeobecného súdu, ktorým potvrdil rozhodnutie odvolacieho senátu ÚHVT zamietajúceho žiadosť o zápis ochrannej známky v podobe tvaru zajaca z čokolády s červenou stuhou. Aj podľa Súdneho dvora tvar zajaca z čokolády s červenou stuhou nemá sám o sebe rozlišovaciu spôsobilosť a spoločnosť Lindt nepreukázala, že rozlišovacia spôsobilosť bola získaná používaním na celom území EÚ.

C-196/11 P Formula One Licensing v. ÚHVT (24. 5. 2012)

„Odvolanie – Ochranná známka Spoločenstva – Obrazová ochranná známka F1-LIVE – Námietka majiteľa medzinárodných a národných slovných ochranných známok F1 a obrazovej ochrannej známky Spoločenstva F1 Formula 1 – Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti – Opisný prvok – Zrušenie ochrany vyhradenej pre skoršiu národnú ochrannú známku – Pravdepodobnosť zámeny“

Vec sa týkala odvolania voči rozsudku Všeobecného súdu, ktorým zamietol žalobu o zrušenie rozhodnutia odvolacieho senátu ÚHVT, ktorý vyhovel žiadosti o zápis ochrannej známky "F1-LIVE." Podľa Súdneho dvora ani ÚHVT, ani Všeobecný súd nie sú príslušní spochybňovať



platnosť národných ochranných známok v konaní o zápise ochrannej známky Spoločenstva prostredníctvom záveru o absencii rozlišovacej spôsobilosti národnej ochrannej známky, a tým porušovať príslušné nariadenie. Súdny dvor zrušil rozsudok Všeobecného súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

C-307/10 Chartered Institute of Patent Attorneys (19.6.2012)

Ochranné známky – Aproximácia právnych predpisov členských štátov – Smernica 2008/95/ES – Identifikácia výrobkov alebo služieb, pre ktoré sa žiada ochrana ochrannej známky – Požiadavky jasnosti a presnosti – Použitie názvov tried niceského triedenia na účely zápisu ochranných známok – Prípustnosť – Rozsah ochrany poskytnutej ochrannou známkou

Podľa Súdneho dvora smernica o ochranných známkach vyžaduje, aby výrobky alebo služby, pre ktoré sa žiada ochrana prostredníctvom ochrannej známky, boli prihlasovateľom identifikované dostatočne jasne a presne tak, aby umožnili príslušným orgánom a hospodárskym subjektom určiť rozsah ochrany udeľovanej prostredníctvom ochrannej známky iba na tomto základe. Táto smernica nebráni používaniu všeobecných označení názvov tried triedenia v zmysle Niceskej dohody s cieľom identifikovať výrobky a služby, pre ktoré sa žiada ochrana prostredníctvom ochrannej známky, pokiaľ je takáto identifikácia dostatočne jasná a presná. Prihlasovateľ však musí spresniť, či sa jeho prihláška vzťahuje na všetky výrobky alebo služby vymenované v abecednom zozname tejto triedy alebo iba na niektoré z týchto výrobkov alebo služieb. V druhom prípade musí prihlasovateľ spresniť, ktoré výrobky alebo služby patriace do tejto triedy majú byť pokryté.

C-128/11 UsedSoft (3. 7. 2012)

„Právna ochrana počítačových programov – Obchodovanie s licenciami vzťahujúcimi sa na použité počítačové programy, ktoré boli stiahnuté z internetu – Smernica 2009/24/ES – Článok 4 ods. 2 a článok 5 ods. 1 – Vyčerpanie práva na rozširovanie – Pojem „oprávnený nadobúdateľ“

Vec sa týkala právnej ochrany "použitých" licencií k počítačovým programom stiahnutým z internetovej stránky majiteľa autorského práva. Súdny dvor rozhodol, že tvorca počítačových programov nemôže (a to ani prostredníctvom licenčnej zmluvy) brániť ďalšiemu predaju "použitých" licencií umožňujúcich používanie jeho programov stiahnutých z internetu. Výlučné právo na rozširovanie rozmnoženiny počítačového programu, na ktoré sa taká licencia vzťahuje, sa jej prvým predajom vyčerpá – uplatnenie zásady vyčerpania práva. Čiastočný predaj licencie však nie je možný. Tiež existuje povinnosť znefunkčniť rozmnoženinu v prípade predaja licencie.

C-376/11 Pie Optiek (19. 7. 2012)

„Internet – Doména najvyššej úrovne .eu – Nariadenie (ES) č. 874/2004 – Názvy domény – Fázovaná registrácia – Článok 12 ods. 2 – Pojem „nadobúdatelia licencií prednostných práv“ – Osoba, ktorú majiteľ ochrannej známky oprávnil na to, aby vo vlastnom mene, ale na účet tohto majiteľa, registrovala názov domény totožný alebo podobný uvedenej ochrannej známke – Chýbajúce oprávnenie na iné používania označenia ako ochrannej známky“



Vec sa týkala registrácie domény .eu pre spoločnosť so sídlom mimo EÚ a vlastníacu ochrannú známku (neoprávnený subjekt) prostredníctvom oprávneného subjektu, t. j. spoločnosti so sídlom v EÚ. Súdny dvor rozhodol, že medzi nadobúdateľov licencií, ktorí sú oprávnení počas tzv. sunrise period (špecifické časové obdobie vyhradené pre držiteľov prednostných práv, napr. obchodných značiek či národných ochranných známk, a pre verejné orgány) žiadať o registráciu ochrannej známky ako názvu domény .eu, nepatria osoby, ktoré nie sú oprávnené obchodne používať túto ochrannú známku v súlade s jej vlastnými funkciami, ale uzatvorili s neoprávneným subjektom skôr zmluvu o poskytovaní služieb.

E. Oblasť: Hospodárska súťaž

C-158/11 Auto 24 (14. 6. 2012)

„Hospodárska súťaž – Článok 101 ZFEÚ – Sektor automobilov – Nariadenie (ES) č. 1400/2002 – Skupinová výnimka – Selektívny distribučný systém – Pojem ‚stanovené kritériá‘, pokiaľ ide o kvantitatívny selektívny distribučný systém – Odmietnutie schváliť distribútora nových vozidiel – Chýbajúce presné, objektívne, primerané a nediskriminačné kritériá kvantitatívneho výberu“

V tejto veci hlavný distribútor automobilov Jaguar Land Rover France odmietol udeliť firme Auto 24 súhlas na distribúciu nových motorových vozidiel značky LAND ROVER. Podľa Súdneho dvora musí byť kvantitatívna selektívna distribúcia v sektore distribúcie motorových vozidiel, o ktorú v tejto veci išlo, založená na kritériách, ktorých presný obsah je overiteľný, avšak tieto kritériá nemusia byť objektívne odôvodnené a aplikované jednotne a nediferencovane.

C-138/11 Compass-Datenbank (12. 7. 2012)

„Hospodárska súťaž – Článok 102 ZFEÚ – Pojem ‚podnik‘ – Údaje z obchodného registra uložené v databáze – Zhromažďovanie a poskytovanie týchto údajov za poplatok – Dôsledok nepovolenia opakovaného použitia uvedených údajov zo strany orgánov verejnej moci – Právo ‚sui generis‘ stanovené v článku 7 smernice 96/9/ES“

Vec sa týkala charakteristiky a právnych dôsledkov poskytovania údajov z obchodného registra. Konkrétne išlo o otázku, či sa príslušný orgán verejnej moci ako podnik v zmysle práva EÚ nedopustil zneužitia dominantného postavenia na trhu. Súdny dvor rozhodol, že aktivity príslušného orgánu verejnej moci nie sú hospodárskou činnosťou, a preto ho nemožno považovať za podnik v zmysle práva EÚ. Nič na tejto skutočnosti nemení ani okolnosť, že (i) nahliadnutie alebo vyhotovenie výpisov sa uskutočňuje za poplatok stanovený zákonom a príslušný orgán verejnej moci ho neurčuje priamo alebo nepriamo alebo (ii) že zakáže akékoľvek iné použitie takto zhromaždených a uverejnených údajov.

Spojené veci C-628/10 P a C-14/11 P Alliance One International a Standard Commercial Tobacco v. Európska komisia (19. 7. 2012)

„Odvolanie – Hospodárska súťaž – Kartely – Španielsky trh nákupu a prvotného spracovania surového tabaku – Určenie cien a rozdelenie trhu – Porušenie článku 81 ES – Pripísateľnosť protiprávneho správania dcérskych spoločností ich materským spoločnostiam“



– *Prezumpcia nevinny* – *Právo na obranu* – *Povinnosť odôvodnenia* – *Rovnosť zaobchádzania*“

Vec sa týkala odvolania proti rozsudku Všeobecného súdu, ktorým zamietol zrušenie rozhodnutia EK o karteli vo veci surového tabaku. EK je pri určení metódy pripísateľnosti kartelu materským spoločnostiam oprávnená stanoviť si ťažšie dôkazné bremeno, ako vyplýva z judikatúry Súdneho dvora. Je však následne povinná toto bremeno uniesť voči všetkým adresátom rozhodnutia. Práva EK nezahŕňajú možnosť brániť zákonnosť sporného rozhodnutia proti tvrdeniam o diskriminácii tak, že počas súdneho konania predloží dôkazy, ktoré majú preukázať zodpovednosť materskej spoločnosti, ale nie sú v tomto rozhodnutí uvedené.

F. Oblasť: Poľnohospodárstvo

C-489/10 Bonda (5. 6. 2012)

„Spoločná poľnohospodárska politika – Režim jednotnej platby na plochu – Nariadenie (ES) č. 1973/2004 – Článok 138 ods. 1 – Vylúčenie poskytnutia pomoci v prípade nesprávne deklarovanej veľkosti plochy – Správna alebo trestná povaha tejto sankcie – Pravidlo zakazujúce kumuláciu trestných sankcií – Zásada *ne bis in idem*“

Súdny dvor v tejto veci rozhodol, že vylúčenie poskytnutia poľnohospodárskej pomoci v prípade nesprávne deklarovanej veľkosti obhospodarovanej plochy nepredstavuje, vo svetle judikatúry ESLEP, trestnoprávnou sankciou a nebráni (zásada *ne bis in idem*) uloženiu vnútroštátne upravenej trestnoprávnej sankcie.

C-335/09 P Poľsko v. Európska komisia (26. 6. 2012)

C-336/09 P Poľsko v. Európska komisia (26. 6. 2012)

„Odvolanie – Spoločná organizácia trhov – Prechodné opatrenia prijaté vzhľadom na pristúpenie nových členských štátov – Nariadenie (ES) č. 1972/2003, ktoré stanovuje opatrenia s ohľadom na obchod s poľnohospodárskymi výrobkami – Žaloba o neplatnosť – Lehota – Začiatok plynutia – Omeškanie – Neprípustnosť – Zmena ustanovenia uvedeného nariadenia – Nové plynutie lehoty – Čiastočná prípustnosť – Dôvody – Porušenie základných zásad spoločenstva práva a zásady účinnej súdnej ochrany – Porušenie zásad voľného pohybu tovaru a zákazu diskriminácie založenej na štátnej príslušnosti – Porušenie zásad proporcionality a ochrany legitímnej dôvery – Porušenie hierarchie noriem – Porušenie článku 41 aktu o pristúpení z roku 2003 – Nesprávny výklad článku 3 nariadenia (ES) č. 1972/2003 – Porušenie povinnosti odôvodnenia“

Veci sa týkali odvolaní proti rozsudku a uzneseniu Všeobecného súdu, ktorými zamietol žaloby o neplatnosť, týkajúce sa nariadenia o prechodných opatreniach v súvislosti s rozšírením EÚ v roku 2004 s ohľadom na obchod s poľnohospodárskymi výrobkami. Súdny dvor v obidvoch konaniach skonštatoval, že lehota na podanie žaloby o neplatnosť voči aktu práva EÚ začala pre nové členské štáty plynúť až od momentu ich pristúpenia. V konaní C-335/09 P odvolanie zamietol a uviedol, že dovozné clo na výrobky pochádzajúce z nových členských štátov, ktoré sú umiestnené v jednom z dočasných colných režimov, je nevyhnutným opatrením na dosiahnutie



cieľov obsiahnutých v Akte o prístúpení. V konaní C-336/09 P uznesenie Všeobecného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

C-59/11 Association Kokopelli (12. 7. 2012)

„Poľnohospodárstvo – Smernice 98/95/ES, 2002/53/ES, 2002/55/ES a 2009/145/ES – Platnosť – Zelenina – Predaj osiva zeleniny, ktoré sa nenachádza v spoločnom úradnom katalógu odrôd zeleniny na vnútroštátnom trhu s osivom – Nerešpektovanie systému týkajúceho sa predbežného povolenia na uvádzanie na trh – Medzinárodná zmluva o genetických zdrojoch rastlín pre výživu a poľnohospodárstvo – Zásada proporcionality – Sloboda podnikania – Voľný pohyb tovaru – Rovnosť zaobchádzania“

Vec sa týkala nerešpektovania systému predbežného povolenia na uvádzanie osív odrôd zeleniny na trh. Súdny dvor rozhodol, že smernice o obchodovaní s osivom zelenín sú platné. Berú totiž do úvahy záujmy obchodníkov s tradičným odrodami, pretože ich nevyklúčujú z obchodovania napriek tomu, že obsahujú určité obmedzenia, a preto sú v súlade so zásadou proporcionality.

G. Oblasť: Prístup k dokumentom

C-404/10 P Európska komisia v. Éditions Odile Jacob (28. 6. 2012)

C-477/10 P Európska komisia v. Agrofert Holding (28. 6. 2012)

„Odvolaie – Prístup k dokumentom inštitúcií – Nariadenie (ES) č. 1049/2001 – Dokumenty súvisiace s konaním o kontrole koncentrácie medzi podnikmi – Nariadenie (ES) č. 139/2004 – Nariadenia (EHS) č. 4064/89 a (ES) č. 139/2004 – Zamietnutie prístupu – Výnimky vzťahujúce sa na ochranu cieľov vyšetrovania, obchodných záujmov, právnych stanovísk a rozhodovacieho procesu inštitúcií – Povinnosť dotknutej inštitúcie vykonať konkrétne a individuálne preskúmanie obsahu dokumentov uvedených v žiadosti o prístup“

Veci sa týkali odvolaní a vzájomných odvolaní proti rozsudku Všeobecného súdu, ktorým čiastočne vyhovel žalobe domáhajúcej sa prístupu k dokumentom EK v konaní o kontrole koncentrácií. Súdny dvor v rozsudku uviedol, že EK môže zamietnuť prístup k dokumentom vo vzťahu ku konaniu o kontrole koncentrácií a opierať sa o všeobecné domnienky uplatňujúce sa na určité kategórie dokumentov. Absencia konkrétneho a individuálneho skúmania dokumentov však nie je prípustná po právoplatnom ukončení kontroly koncentrácií.

H. Oblasť: Sloboda usadiť sa

C-84/11 Susisalo a i. (21. 6. 2012)

„Článok 49 ZFEÚ – Sloboda usadiť sa – Verejné zdravie – Lekárne – Vnútroštátne udelenie povolenia na prevádzkovanie lekárne – Zriadenie prevádzkarní – Odlišné podmienky, pokiaľ ide o súkromné lekárne alebo o Lekáreň Helsinskej univerzity – Lekáreň Helsinskej univerzity, ktorá plní osobitné úlohy týkajúce sa výučby farmácie a zásobovania liekmi“

Čl. 49 ZFEÚ v zásade nebráni existencii osobitného režimu udelenia povolenia na prevádzkovanie univerzitnej lekárne Helsinskej univerzity (LHU), ktorý je výhodnejší, ako režim uplatňujúci sa na súkromné lekárne. Podmienkou však je, čo patrí posúdiť vnútroštátnemu súdu, že sa prevádzkarne LHU skutočne podieľajú na plnení osobitných úloh,



ktoré boli LHU uložené prostredníctvom vnútroštátneho zákona a ktoré sa týkajú výučby poskytovanej študentom farmácie, výskumu súvisiaceho so zásobovaním liekmi, ako aj prípravy zriedka používaných liečiv.

C-176/11 HIT et HIT LARIX (12. 7. 2012)

„Článok 56 ZFEÚ – Obmedzenie slobodného poskytovania služieb – Hazardné hry – Právna úprava členského štátu zakazujúca propagáciu herní nachádzajúcich sa v iných členských štátoch, ak úroveň zákonnej ochrany hráčov v týchto štátoch nie je rovnocenná s tou zabezpečenou na vnútroštátnej úrovni – Odôvodnenie – Naliehavé dôvody všeobecného záujmu – Proporcionalita“

Čl. 56 ZFEÚ nebráni právnej úprave členského štátu, podľa ktorej reklama na herne nachádzajúce sa v inom členskom štáte je povolená iba pod podmienkou, že sú v ňom prijaté ekvivalentné zákonné opatrenia na ochranu hráčov. Naopak, členský štát nemôže vyžadovať identickú úroveň ochrany, ani klásť podmienky nesúvisiace s ochranou pred rizikami vyplývajúcimi z hazardu.

C-378/10 VALE Építési (12. 7. 2012)

„Články 49 ZFEÚ a 54 ZFEÚ – Sloboda usadiť sa – Zásady ekvivalencie a efektivity – Cezhraničná premena – Zamietnutie zápisu do registra“

Vec sa týkala odmietnutia zápisu talianskej obchodnej spoločnosti do obchodného registra v Maďarsku pri tzv. cezhraničnej premene. Súdny dvor rozhodol, že pokiaľ členský štát pripúšťa možnosť premeny spoločností, túto možnosť musí poskytnúť aj spoločnosti, ktorá bola založená v inom členskom štáte. Svoje vnútroštátne právo zároveň musí uplatniť v súlade so zásadou ekvivalencie a efektivity. Konkrétne v tomto prípade išlo o otázky uvedenia právneho predchodcu spoločnosti či zohľadnenia dokumentov vydaných v členskom štáte pôvodu spoločnosti.

I. Oblasť: Sociálna politika

Spojené veci C-611/10 a C-612/10 Hudzinski a Wawrzyniak (12. 6. 2012)

„Sociálne zabezpečenie migrujúcich pracovníkov – Nariadenie (EHS) č. 1408/71 – Článok 14 bod 1 písm. a) a článok 14a bod 1 písm. a) – Články 45 ZFEÚ a 48 ZFEÚ – Dočasná práca v inom členskom štáte ako je ten, na území ktorého je činnosť bežne vykonávaná – Rodinné dávky – Uplatniteľná právna úprava – Možnosť poskytnúť prídavky na dieťa členským štátom, na území ktorého sa vykonáva dočasná práca, ale ktorý nie je príslušným štátom – Uplatnenie vnútroštátneho pravidla na zamedzenie súbehu, ktoré vylučuje poskytnutie tohto prídavku v prípade poberania porovnateľného prídavku v inom štáte“

Právo EÚ nebráni členskému štátu priznať rodinné dávky vyslaným alebo sezónnym pracovníkom v prípade, ak na ich priznanie tento štát v zásade nie je príslušný. Pokiaľ však členský štát túto možnosť využije, vnútroštátne pravidlo, ktoré ich týmto pracovníkom odníma z dôvodu, že porovnateľné dávky poberajú v inom štáte, zamedzuje voľnému pohybu pracovníkov.



C-78/11 ANGED (21. 6. 2012)

„Smernica 2003/88/ES – Organizácia pracovného času – Právo na platenú dovolenku za kalendárny rok – Nemocenská dovolenka – Dovolenka za kalendárny rok, ktorá sa prekrýva s nemocenskou dovolenkou – Právo čerpať platenú dovolenku za kalendárny rok v inom období“

Pracovník, u ktorého nastala počas platenej dovolenky za kalendárny rok pracovná neschopnosť, má právo čerpať dovolenku neskôr v trvaní zodpovedajúcom obdobiu jeho choroby. Toto právo sa teda nepriznáva len v prípade, ak by pracovná neschopnosť nastala pred nástupom na dovolenku, ale bez ohľadu na okamih, kedy nastala pracovná neschopnosť.

C-15/11 Sommer (21. 6. 2012)

„Pristúpenie nových členských štátov – Bulharská republika – Právna úprava členského štátu podriaďujúca vydanie pracovného povolenia bulharským štátnym príslušníkom overovaniu situácie na trhu práce – Smernica 2004/114/ES – Podmienky prijatia štátnych príslušníkov tretích krajín na účely štúdia, výmen žiakov, neplateného odborného vzdelávania alebo dobrovoľnej služby“

Vec sa týkala zamietnutia žiadosti zamestnávateľa o pracovné povolenie pre bulharského študenta na dočasný pracovný úväzok. Súdny dvor rozhodol, že počas maximálne päťročného prechodného obdobia od pristúpenia Bulharska k EÚ nemôžu byť podmienky prístupu študentov z Bulharska na trh práce iného členského štátu prísnejšie, než podmienky uplatniteľné v danom členskom štáte na študentov z tretích krajín.

C-562/10 Európska komisia v. Nemecko (12. 7. 2012)

„Žaloba o nesplnenie povinnosti – Článok 56 ZFEÚ – Nemecká právna úprava v oblasti poistenia pre prípad odkázanosti – Vecné dávky za domácu starostlivosť vylúčené v prípade pobytu v inom členskom štáte – Nižšia úroveň exportovateľných peňažných dávok – Neexistencia náhrady nákladov spojených s nájmom zdravotníckych pomôcok v inom členskom štáte“

Vec sa týkala žaloby EK o nesplnenie povinnosti Nemeckom, ktoré podľa EK porušilo právo EÚ tým, že vylučovalo alebo znižovalo vecné dávky za domácu starostlivosť v prípade, že poistenec mal prechodný pobyt v inom členskom štáte, pričom Nemecko proti EK uspelo a Súdny dvor žalobu zamietol. Uviedol, že ZFEÚ v oblasti voľného pohybu nemôže poistenému zabezpečiť, že presťahovanie do iného členského štátu bude z hľadiska sociálneho zabezpečenia neutrálne, najmä pokiaľ ide o nemocenské dávky alebo dávky pre prípad odkázanosti.

C-522/10 Reichel-Albert (19. 7. 2012)

„Sociálne zabezpečenie migrujúcich pracovníkov – Nariadenie (ES) č. 987/2009 – Článok 44 ods. 2 – Posúdenie nároku na starobný dôchodok – Zohľadnenie dôb starostlivosti o deti vykonaných v inom členskom štáte – Uplatniteľnosť – Článok 21 ZFEÚ – Voľný pohyb občanov Únie“

V tejto veci nemecké orgány odmietli uznať obdobie venované starostlivosti o dieťa v inom členskom štáte na účely výpočtu starobného dôchodku. Súdny dvor rozhodol, že za daných okolností čl. 21 ZFEÚ stanovuje príslušnej inštitúcii prvého členského štátu povinnosť



zohľadniť takéto obdobia na účely priznania starobného dôchodku, ako keby tieto obdobia boli vykonané na jeho vnútroštátnom území osobou, ktorá vykonávala zárobkovú činnosť len v tomto prvom členskom štáte a ktorá v okamihu narodenia svojich detí dočasne prestala pracovať a zriadila si bydlisko zo striktné rodinných dôvodov na území druhého členského štátu.

J. Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika

C-130/10 Európsky parlament v. Rada EÚ (19. 7. 2012)

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Nariadenie (ES) č. 881/2002 – Nariadenie (EÚ) č. 1286/2009 – Obmedzujúce opatrenia namierené proti osobám a subjektom spojeným s Usámom bin Ládinom, sieťou Al-Káida a Talibanom – Zmrazenie finančných prostriedkov a ekonomických zdrojov – Voľba právneho základu – Články 75 ZFEÚ a 215 ZFEÚ – Nadobudnutie platnosti Lisabonskej zmluvy – Prechodné ustanovenia – Spoločné pozície a rozhodnutia v oblasti SZBP – Spoločný návrh vysokého predstaviteľa Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku a Komisie“

Vec sa týkala kompetenčného sporu pri prijímaní nariadenia, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie o sankciách proti subjektom, ktoré sú spojené s Usámom bin Ládinom, sieťou Al-Káida a Talibanom. Podľa Súdneho dvora má byť článok 215 ods. 2 ZFEÚ použitý Radou EÚ právnym základom reštriktívnych opatrení, vrátane opatrení, ktorých cieľom je boj proti terorizmu, pretože rozhodnutie o prijatí uvedených opatrení patrí do činnosti EÚ v rámci Spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky. Čl. 75 a 215 ods. 2 ZFEÚ spadajú do odlišných politík EÚ, ktorých ciele sa dopĺňajú, ale nemajú rovnakú pôsobnosť. Preto sa nezdá byť čl. 75 ZFEÚ konkrétnejším právnym základom ako čl. 215 ods. 2 ZFEÚ. Tvrdenie Európskeho parlamentu o tom, že by bolo v rozpore s právom EÚ, ak by sa určitý právny akt, ktorý môže mať priamy vplyv na základné práva, mal prijať bez účasti Európskeho parlamentu, je neopodstatnené, pretože Charta základných práv EÚ viaže všetky inštitúcie EÚ a oba dotknuté články obsahujú ustanovenia o právnych zárukách. Súdny dvor preto zamietol žalobu Európskeho parlamentu.

K. Oblasť: Štátna pomoc

C-124/10 P Európska komisia v. EDF (5. 6. 2012)

„Odvolaie – Štátna pomoc – Vzdanie sa daňovej pohľadávky – Oslobodenie od dane z príjmov právnických osôb – Zvýšenie základného imania – Správanie štátu ako obozretného súkromného investora v trhovej ekonomike – Kritériá umožňujúce odlišiť štát konajúci ako akcionár od štátu vykonávajúceho verejnú moc – Definícia referenčného súkromného investora – Zásada rovnosti zaobchádzania – Dôkazné bremeno“

Vec sa týkala odvolania EK proti rozsudku Všeobecného súdu, ktorý zrušil rozhodnutie EK o štátnych podporách pre francúzsky energetický podnik EDF prostredníctvom reštrukturalizácie účtovnej súvahy a navýšenia kapitálu. Súdny dvor potvrdil rozsudok Všeobecného súdu. EK pochybila, ak odmietla aplikovať test súkromného investora iba z dôvodu, že opatrenie, pri ktorom bolo posudzované, či išlo o štátnu pomoc, bolo daňového charakteru.



C-452/10 P BNP Paribas a BNL v. Európska komisia (21. 6. 2012)

„Odvolanie – Štátna pomoc – Schéma vyrovnania účtovných a daňových hodnôt majetku – Bankový sektor – Zdanenie kapitálových ziskov – Náhradná daň – Selektivita“

Vec sa týkala odvolania proti rozsudku Všeobecného súdu, ktorým potvrdil rozhodnutie EK týkajúce sa systému zdanenia kapitálových ziskov prostredníctvom prevodov majetkov výmenou za akcie medzi spoločnosťami. Súdny dvor zrušil rozsudok Všeobecného súdu kvôli nevykonaniu úplného preskúmania spornej daňovej schémy. Zároveň vo veci sám rozhodol a žalobu zamietol. Schéma vyrovnania účtovných a daňových hodnôt majetku pre bankový sektor predstavuje nezákonnú štátnu pomoc, ktorá musí byť vrátená. Táto schéma zahŕňa selektívnu výhodu, ktorá nie je odôvodnená povahou daňového systému.

L. Oblasť: Územie slobody, bezpečnosti a spravodlivosti

C-606/10 Association nationale d'assistance aux frontières pour les étrangers (ANAFE) (14. 6. 2012)

„Nariadenie (ES) č. 562/2006 – Kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc) – Článok 13 – Štátni príslušníci tretích krajín, ktorí majú dočasné povolenie na pobyt – Vnútroštátna právna úprava zakazujúca opätovný vstup týchto štátnych príslušníkov na územie členského štátu, ktorý im vydal dočasné povolenie na pobyt, bez návratného víza – Pojem ‚návratné vízum‘ – Predchádzajúca správna prax, ktorá povoľovala opätovný vstup bez návratného víza – Potreba prechodných opatrení – Neexistencia“

Právo EÚ nebráni zákazu vstupu do schengenského priestoru štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí sú držiteľmi dočasného povolenia na pobyt, ktoré ich oprávňuje na pobyt na území členského štátu v rámci čakania na rozhodnutie o prvej žiadosti o povolenie na pobyt alebo žiadosti o azyl, ale nie víz na opakovaný vstup (návratných víz). Avšak členský štát, ktorý vydal takémuto štátnemu príslušníkovi návratné vízum, nemôže obmedziť jeho vstup do schengenského priestoru iba na hraničné priechody svojho štátneho územia.

C-514/10 Wolf Naturprodukte (21. 6. 2012)

„Súdna právomoc a výkon rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach – Nariadenie (ES) č. 44/2001 – Časová pôsobnosť – Výkon rozhodnutia vyhláseného pred prístupom štátu výkonu k Európskej Únii“

Nariadenie (ES) č. 44/2001 sa má vykladať v tom zmysle, že na založenie pôsobnosti tohto nariadenia na účely uznania a výkonu súdneho rozhodnutia je nevyhnutné, aby v čase vydania vykonávaného rozhodnutia bolo uvedené nariadenie účinné tak v členskom štáte pôvodu, ako aj v dožiadanom členskom štáte.

C-192/12 PPU West (28. 6. 2012)

„Policajná a súdna spolupráca v trestných veciach – Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV – Európsky zatykač a postupy odovzdávania osôb medzi členskými štátmi – Európsky zatykač vydaný na účely výkonu trestu odňatia slobody – Článok 28 – Ďalšie odovzdanie – ‚Reťaz‘



európskych zatykačov – Vykonanie tretieho európskeho zatykača proti rovnakej osobe – Pojem ‚vykonávajúci členský štát‘ – Súhlas s odovzdaním – Naliehavé prejudiciálne konanie“

Vec sa týkala vykonania tretieho európskeho zatykača proti rovnakej osobe. Súdny dvor rozhodol, že ak je osoba predmetom viac ako jedného odovzdania medzi členskými štátmi na základe po sebe nasledujúcich európskych zatykačov, ďalšie odovzdanie tejto osoby inému členskému štátu ako tomu, ktorý ju odovzdal ako posledný, je podmienené jedine súhlasom posledného odovzdávajúceho členského štátu, a nie všetkých predchádzajúcich.

C-527/10 ERSTE Bank Hungary (5. 7. 2012)

„Súdna spolupráca v občianskych veciach – Konkurzné konania – Nariadenie (ES) č. 1346/2000 – Článok 5 ods. 1 – Časová pôsobnosť – Konanie v skutočnosti začaté v štáte, ktorý nebol členom Európskej únie – Konkurzné konanie začaté proti dlžníkovi v inom členskom štáte – Prvý štát, ktorý je teraz členom Európskej únie – Uplatniteľnosť“

Vec sa týkala časovej pôsobnosti nariadenia o konkurznom konaní. Súdny dvor rozhodol, že uvedené nariadenie sa uplatňuje aj na konkurzné konania začaté pred prístupím členského štátu k EÚ v prípade, že sa majetok dlžníka, ktorý bol predmetom daného vecného práva, nachádzal v čase prístupu na území členského štátu, čo patrí overiť vnútroštátnemu súdu.

C-616/10 Solvay (12. 7. 2012)

„Súdna spolupráca v občianskych veciach – Súdna právomoc, uznávanie a výkon rozhodnutí – Nariadenie (ES) č. 44/2001 – Žaloba pre porušenie európskeho patentu – Osobitná a výlučná právomoc – Článok 6 bod 1 – Pluralita žalovaných – Článok 22 bod 4 – Napadnutie platnosti patentu – Článok 31 – Predbežné opatrenia alebo ochranné opatrenia“

Vec sa týkala určenia príslušného súdu pri žalobe pre porušenie európskeho patentu pri pluralite žalovaných. Podľa Súdneho dvora by v prípade, keď sa dvom alebo viacerým spoločnostiam usadeným v rôznych členských štátoch, a to každej spoločnosti samostatne vytyka, že vykonávaním vyhradených aktivít k tým istým výrobkom porušili rovnakú národnú časť európskeho patentu, ktorá platí aj v inom členskom štáte, mohli byť v samostatných konaniach vydané nezlučiteľné rozsudky. Preskúvanie existencie tohto rizika patrí vnútroštátnemu súdu. Zároveň však podľa Súdneho dvora za okolností ako vo veci samej ustanovenie o výlučnej právomoci súdov jedného členského štátu nebráni uplatneniu ustanovenia o právomoci súdov pri vydávaní predbežných opatrení.

C-79/11 Giovanardi a i. (12. 7. 2012)

„Policajná a súdna spolupráca v trestných veciach – Rámcové rozhodnutie 2001/220/SVV – Postavenie obetí v trestnom konaní – Smernica 2004/80/ES – Odškodňovanie obetí trestných činov – Zodpovednosť právnickej osoby – Odškodnenie v trestnom konaní“

Rámcové rozhodnutie o postavení obetí v trestnom konaní neukladá členským štátom povinnosť upraviť trestnú zodpovednosť právnických osôb, ale iba v zásade zaručuje obeti trestného činu právo na odškodnenie v rámci trestného konania za porušenie trestného práva členského štátu. Preto ak vnútroštátne právo neklasifikuje určité konanie právnickej osoby ako trestný čin, ale ako správny priestupok, uvedené nariadenie obeti negarantuje postavenie v rámci trestného konania.

**C-278/12 PPU Adil (19. 7. 2012)**

"Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Nariadenie (ES) č. 562/2006 – Kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc) – Články 20 a 21 – Odstránenie kontrol na vnútorných hraniciach – Kontroly v rámci územia – Opatrenia s rovnakým účinkom ako hraničné kontroly – Vnútroštátna právna úprava povoľujúca kontroly totožnosti, štátnej príslušnosti a práva na pobyt orgánmi zodpovednými za ochranu hraníc a kontrolu cudzincov 20 km od hraníc s inými zmluvnými štátmi Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda – Kontroly s cieľom bojovať proti nelegálnemu pobytu – Úprava určitých podmienok a záruk, najmä čo sa týka početnosti a intenzity kontrol"

Uvedený rozsudok nadväzuje na rozsudok Súdneho dvora v spojených veciach C-188/10 a C-189/10 *Melki a Abdeli*. Tentokrát Súdny dvor skúmal, či tzv. mobilné kontroly v oblasti bezpečnosti sú v súlade s čl. 20 a 21 Kódexu schengenských hraníc. Uvedené kontroly sú vykonávané holandskými orgánmi zodpovednými za ochranu hraníc a kontrolu cudzincov v oblasti 20 km od vnútorných hraníc schengenského priestoru s cieľom bojovať proti ilegálnemu pobytu osôb na území Holandska. Súdny dvor nekonštatoval rozpor s právom EÚ, nakoľko príslušná vnútroštátna úprava obsahuje potrebné podmienky a obmedzenia napr. vo vzťahu k intenzite a početnosti, aby kontroly nemali rovnaký účinok, ako hraničné kontroly.

C-154/11 Mahamdia (19. 7. 2012)

„Súdna spolupráca v občianskych veciach – Nariadenie (ES) č. 44/2001 – Právomoc vo veciach individuálnych pracovných zmlúv – Zmluva uzavretá s veľvyslanectvom tretieho štátu – Imunita zamestnávajúceho štátu – Pojem ‚pobočka, zastúpenie alebo iná organizačná zložka‘ v zmysle článku 18 ods. 2 – Zlučiteľnosť dohody o právomoci súdov tretieho štátu s článkom 21“

V prípade sporu týkajúceho sa pracovnej zmluvy so zamestnancom ambasády, ktorý nevykonával činnosti verejnej moci, sa nemôže žalovaný tretí štát odvolávať na imunitu pred súdmi iného štátu. Neplatí ani klauzula v zmluve obmedzujúca právo žalovať tento štát v EÚ. Vopred je možné iba rozšíriť, nie zúžiť možnosti žalujúceho zamestnanca, ktorý vždy musí mať právo žalovať v členskom štáte EÚ, v ktorom sa ambasáda nachádza.

M.Oblasť: Verejné obstarávanie**C-615/10 Insinööritoimisto Instiimi (7. 6. 2012)**

„Smernica 2004/18/ES – Verejné obstarávanie v oblasti obrany – Článok 10 – Článok 296 ods. 1 písm. b) ES – Ochrana základných bezpečnostných záujmov členského štátu – Obchod so zbraňami, muníciou a bojovým materiálom – Výrobok, ktorý nadobudol verejný obstarávateľ výlučne na vojenské účely – Existencia širokej možnosti podobného použitia tohto výrobku na civilné účely – Otočný stôl (tiltable turntable) určený na vykonávanie elektromagnetických meraní – Nevyhlásenie verejného obstarávania v súlade s postupmi stanovenými smernicou 2004/18“

V tejto veci išlo o otázku, či právo EÚ oprávňuje členský štát odkloniť sa od práva EÚ v oblasti verejného obstarávania v prípade verejného obstarávania v oblasti obrany, konkrétne nákupe



zariadenia, ktoré je síce určené na vojenské účely, no zároveň vykazuje široké možnosti podobného využitia v civilnom sektore. Podľa Súdneho dvora sa v danej situácii členský štát môže odkloniť od práva EÚ len v prípade, ak toto zariadenie možno na základe jeho vlastností a podstatných úprav považovať za špeciálne vytvorené a vyvinuté na vojenské účely, čo prináleží preskúmať vnútroštátnemu súdu.

N. Oblasť: Voľný pohyb osôb

C-348/09 P. I. (22. 5. 2012)

„Voľný pohyb osôb – Smernica 2004/38/ES – Článok 28 ods. 3 písm. a) – Rozhodnutie o vyhostení – Odsúdenie v trestnom konaní – Naliehavé dôvody verejnej bezpečnosti“

Súdny dvor v tejto veci rozhodol, že sexuálne zneužívanie detí môže predstavovať naliehavý dôvod verejnej bezpečnosti odôvodňujúci vyhostenie občana EÚ do krajiny jeho pôvodu, ak spôsob, akým tento trestný čin bol spáchaný, má obzvlášť závažnú povahu. Správanie dotknutej osoby predstavuje hrozbu pre záujmy hostiteľského členského štátu, ak existuje sklon pokračovať v trestnej činnosti aj v budúcnosti. Pred prijatím rozhodnutia o vyhostení z dôvodov verejného poriadku, musí členský štát brať do úvahy aspekty, akými sú vek, zdravotný stav, rodinná a ekonomická situácia, sociálna a kultúrna integrácia v hostiteľskom členskom štáte a rozsah väzieb s krajinou pôvodu.

C-542/09 Európska komisia v. Holandsko (14. 6. 2012)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Voľný pohyb osôb – Prístup migrujúcich pracovníkov a ich rodinných príslušníkov k vzdelaniu – Financovanie vysokoškolského štúdia mimo územia dotknutého členského štátu – Podmienka bydliska“

Holandská právna úprava, ktorá podmieňuje financovanie vysokoškolského štúdia v zahraničí bydliskom v Holandsku počas aspoň troch z posledných šiestich rokov pred začiatkom daného štúdia, vytvára nerovnosť v zaobchádzaní medzi holandskými a migrujúcimi pracovníkmi. Táto podmienka ide nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie cieľa spočívajúceho v podpore mobility študentov.

O. Oblasť: Voľný pohyb služieb

C-318/10 SIAT (5. 7. 2012)

„Slobodné poskytovanie služieb – Daňová právna úprava – Odpočet nákladov vynaložených na odmenu za poskytnutie služieb ako prevádzkových nákladov – Náklady vynaložené na poskytovateľa služieb usadeného v inom členskom štáte, v ktorom nepodlieha dani z príjmov alebo v ktorom podlieha systému zdanenia, ktorý je výrazne výhodnejší – Odpočítateľnosť podliehajúca povinnosti preukázať skutočnú a pravdivú povahu plnenia a obvyklú povahu príslušnej odmeny – Prekážka – Odôvodnenie – Boj proti daňovým podvodom a únikom – Účinnosť daňových kontrol – Vyvážené rozdelenie daňovej právomoci medzi členskými štátmi – Proporcionalita“

Vec sa týkala zlučiteľnosti pravidla, podľa ktorého sa odmeny za plnenia alebo služby uskutočnené belgickými daňovými poplatníkmi v prospech daňových poplatníkov usadených v inom členskom štáte, v ktorom druhí uvedení nepodliehajú dani z príjmov alebo v ňom



podliehajú značne výhodnejšiemu zdaneniu než v prípade Belgicka, nepovažujú za odpočítateľné výdaje na dosiahnutie príjmov, ibaže belgický daňový poplatník preukáže, že tieto odmeny zodpovedajú skutočnej operácii a neprekračujú obvyklé medze. Súdny dvor rozhodol o nezlučiteľnosti takéhoto pravidla s právom EÚ, keďže nespĺňa požiadavky právnej istoty, a preto ho nie je možné považovať za primerané sledovaným cieľom.

C-470/11 Garkalns (19. 7. 2012)

„Článok 49 ES – Obmedzenia slobodného poskytovania služieb – Rovnosť zaobchádzania – Povinnosť transparentnosti – Hazardné hry – Kasína, herne a sály na bingo – Povinnosť získať predchádzajúci súhlas obce miesta zariadenia – Voľná úvaha – Podstatný zásah do záujmov štátu a obyvateľov dotknutej správnej oblasti – Odôvodnenia – Proporcionalita“

Právo EÚ nebráni vnútroštátnej úprave, ktorá priznáva miestnym orgánom širokú mieru voľnej úvahy, keď im dovoľuje zamietnuť licenciu na otvorenie kasína, herne alebo sály na bingo vzhľadom na "podstatný zásah do záujmov štátu a obyvateľov dotknutej správnej oblasti". Cieľom tejto právnej úpravy však skutočne musí byť snaha znížiť príležitosti na hru a koherentne a systematicky obmedziť činnosti v tejto oblasti alebo zabezpečiť verejný poriadok. Rovnako sa voľná úvaha príslušných orgánov musí vykonávať transparentne, umožňujúc kontrolu nestrannosti postupov udeľovania licencií, čo patrí overiť vnútroštátnemu súdu.

P. Oblasť: Voľný pohyb tovaru

C-5/11 Donner (21. 6. 2012)

„Voľný pohyb tovaru – Priemyselné a obchodné vlastníctvo – Predaj rozmnoženín v členskom štáte, v ktorom nie sú chránené autorské práva týkajúce sa týchto diel – Preprava tohto tovaru do iného členského štátu, v ktorom sa za porušenie uvedených autorských práv ukladá trestná sankcia – Trestné konanie voči prepravcovi za napomáhanie nezákonnému šíreniu diela chráneného autorským právom“

Vec sa týkala trestného stíhania prepravcu, ktorý prostredníctvom medzištátnej prepravy napomáhal pri nezákonnom komerčnom využívaní diel chránených autorským právom. Súdny dvor skonštatoval, že členský štát môže trestné stíhať prepravcu za napomáhanie šíreniu rozmnoženín diela na vnútroštátnom území, hoci tieto diela v členskom štáte pôvodu nepodliehali ochrane autorským právom.

C-171/11 Fra.bo (12. 7. 2012)

„Voľný pohyb tovaru – Opatrenia s rovnakým účinkom ako množstevné obmedzenie – Vnútroštátny certifikačný proces – Domnienka súladu s vnútroštátnym právom – Uplatniteľnosť článku 28 ES na súkromný certifikačný orgán“

Čl. 28 ES sa vzťahuje na normalizačné a certifikačné činnosti súkromnoprávnej organizácie, ak vnútroštátna právna úprava považuje výrobky certifikované touto organizáciou za výrobky v súlade s vnútroštátnym právom, a táto prax má za následok obmedzenie predaja výrobkov, pre ktoré uvedená organizácia nevydala certifikát. Hoci v Nemecku existuje aj alternatíva k normalizačnej a certifikačnej činnosti uvedenej organizácie, ktorou je homologizačné správne konanie, v praxi je toto konanie takmer alebo úplne neuplatniteľné, a to pre neexistenciu osobitných procesných pravidiel a tiež pre dodatočné náklady na individuálny posudok.



Q. Oblasť: Zásady práva EÚ

C-132/11 Tyrolean Airways Tiroler Luftfahrt (7. 6. 2012)

„Smernica 2000/78/ES – Rovnosť zaobchádzania v zamestnaní a povolani – Rozdielne zaobchádzanie na základe veku – Charta základných práv Európskej únie – Všeobecné zásady práva Únie – Kolektívna zmluva – Nezohľadnenie odbornej praxe získanej v inej spoločnosti, ktorá patrí do rovnakej skupiny spoločností, na účely zaradenia členov palubného personálu do platovej tabuľky – Zmluvné ustanovenie“

Spoločnosť Tyrolean Airways na účely preradenia do vyššej platovej skupiny nezohľadňovalo odbornú prax palubného personálu, ktorú získal v inej spoločnosti rovnakej skupiny, ale len prax získanú vo vlastnej spoločnosti. Podľa Súdneho dvora to nepredstavuje diskrimináciu na základe veku.

C-466/11 Currà a i. (12. 7. 2012)

"Konanie o prejudiciálnej otázke – Článok 92 odsek 1 rokovacieho poriadku – Žaloba, ktorú obeť masakrov podali proti členskému štátu ako štátu zodpovednému za činy spáchané jeho ozbrojenými silami v čase vojny – Charta základných práv Európskej únie – Zjavný nedostatok právomoci Súdneho dvora"

V tejto veci na vnútroštátnej úrovni išlo o spor medzi talianskymi občanmi a Spolkovou republikou Nemecko, pričom žalobcovia žiadali odškodnenie za činy, ku ktorým došlo počas druhej svetovej vojny. Vnútroštátny súd sa obrátil na Súdny dvor s otázkou ohľadom vzťahu námietky imunity štátu v občianskoprávnom konaní pred súdmi iného štátu na jednej strane a práva EÚ na strane druhej. Súdny dvor návrh na začatie prejudiciálneho konania odmietol s odvolaním sa na nedostatok svojej právomoci *ratione materiae*, resp. *ratione temporis*.

R. Oblasť: Životné prostredie a spotrebiteľia

C-618/10 Banco Español de Crédito (14. 6. 2012)

„Smernica 93/13/EHS – Spotrebiteľské zmluvy – Nekalá podmienka týkajúca sa úrokov z omeškania – Konanie o platobnom rozkaze – Právomoc vnútroštátneho súdu“

Podľa práva EÚ nemôže vnútroštátny súd zmeniť obsah nekalej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve. Ak vnútroštátny súd konštatuje nekalosť zmluvnej podmienky, je povinný ju iba neuplatniť. Vnútroštátny súd však musí skúmať *ex offio* charakter zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách aj v konaní o platobnom rozkaze.

C-49/11 Content Services (5. 7. 2012)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 97/7/ES – Ochrana spotrebiteľa – Zmluvy na diaľku – Informovanie spotrebiteľa – Informácie poskytnuté alebo prijaté – Trvalé médium – Pojem – Hypertextový odkaz na internetovej stránke dodávateľa – Právo na odstúpenie od zmluvy“

Vec sa týkala formy, v akej musia byť spotrebiteľovi, ktorý cez internet uzavrel zmluvu na diaľku, poskytnuté informácie o tejto zmluve. Podľa Súdneho dvora nie je v súlade s právom EÚ obchodná prax spočívajúca v sprístupnení informácií len pomocou hypertextového odkazu



na internetovú stránku podniku, lebo tieto informácie nie sú podnikom "dodané" ani spotrebiteľom „obdržané“. Rovnako predmetnú internetovú stránku nemožno v zmysle práva EÚ považovať za "trvalé médium".

C-565/10 Európska komisia v. Taliansko (19. 7. 2012)

"Nesplnenie povinnosti členským štátom – Smernica 91/271/EHS – Čistenie komunálnych odpadových vôd – Články 3, 4 a 10 – Zberné systémy – Sekundárne alebo ekvivalentné čistenie – Čistiarne odpadových vôd – Reprezentatívne vzorky"

EK v tejto veci žalovala Taliansko za porušenie povinnosti vo vzťahu k čisteniu odpadových vôd a so žalobou uspela. Zaujímavý je tento prípad z hľadiska počtu aglomerácií, ktorých sa nedostatky týkali, pričom podľa slov Súdneho dvora EK ku každej jednotlivo uviedla, v čom porušenie spočíva.

C-602/10 SC Volksbank România (12. 7. 2012)

„Ochrana spotrebiteľa – Zmluvy o spotrebiteľskom úvere – Smernica 2008/48/ES – Články 22, 24 a 30 – Vnútroštátna právna úprava preberajúca túto smernicu – Uplatniteľnosť na zmluvy nezahrnuté do vecnej a časovej pôsobnosti uvedenej smernice – Povinnosti nestanovené tou istou smernicou – Obmedzenie bankových poplatkov, ktoré môže vyberať veriteľ – Články 56 ZFEÚ, 58 ZFEÚ a 63 ZFEÚ – Povinnosť zaviesť do vnútroštátneho práva primerané a účinné postupy mimosúdneho riešenia sporov“

Vec sa týkala niektorých aspektov rumunského práva k spotrebiteľským úverovým zmluvám. Súdny dvor rozhodol, že členské štáty môžu zahrnúť úverové zmluvy zaručené záložným právom k nehnuteľnosti do vecnej pôsobnosti vnútroštátneho opatrenia preberajúceho smernicu o spotrebiteľských úverových zmluvách. Taktiež podľa Súdneho dvora môžu členské štáty umožniť úverovým spoločnostiam vyberať iba taxatívne vymenované druhy poplatkov. Napokon podľa Súdneho dvora predmetnej smernici neodporuje možnosť spotrebiteľa obrátiť sa priamo na orgán ochrany spotrebiteľov, ktorý môže uložiť sankcie úverovým inštitúciám za jej porušenie bez toho, aby predtým musel použiť postup mimosúdneho riešenia sporov.

C-112/11 ebookers.com Deutschland (19. 7. 2012)

„Doprava – Letecká doprava – Spoločné pravidlá prevádzky leteckých dopravných služieb v Únii – Nariadenie (ES) č. 1008/2008 – Povinnosť sprostredkovateľa leteckej dopravy zabezpečiť, aby zákazník akceptoval možné príplatky na základe slobodnej voľby („opt-in“) – Pojem „možné príplatky“ – Cena poistenia pre prípad zrušenia letu poskytovaného nezávislou poisťovacou spoločnosťou, ktorá je súčasťou konečnej ceny“

Sprostredkovateľ leteckej dopravy nemôže pri predaji leteniek na internete automaticky zahrnúť poistenie pre prípad zrušenia letu do konečnej kalkulácie ceny. Poistenie pre prípad zrušenia letu možno ako voliteľný doplnok ponúkať a akceptovať len na základe slobodnej voľby (opt-in).



II. JUDIKATÚRA VŠEOBECNÉHO SÚDU

A. Oblasť: Duševné vlastníctvo

T-60/10 Jackson International v. ÚHVT (6. 7. 2012)

Ochranná známka Spoločenstva - Konanie o neplatnosti - Slovná ochranná známka Spoločenstva Royal Shakespeare - Skoršia slovná ochranná známka RSC - Royal Shakespeare Company - Relatívne dôvody neplatnosti - Znáмка s dobrým menom - Článok 53, ods. 1, písm. a) a článku 8 ods. 5) nariadenia (ES) č. 207/2009 - Nebezpečenstvo asociácie - K neoprávnenému prospechu získanému z rozlišovacej spôsobilosti alebo dobrého mena skoršej ochrannej známky

Divadelná spoločnosť The Royal Shakespeare Company dosiahla neplatnosť ochrannej známky Spoločenstva ROYAL SHAKESPEARE zapísanej pre nápoje v prospech spoločnosti Jackson International Trading. Všeobecný súd potvrdil rozhodnutie odvolacieho senátu ÚHVT, že z dôvodu podobnosti ochranných známok existuje vážne nebezpečenstvo, že ochranná známka ROYAL SHAKESPEARE bude neoprávnené využívať dobré meno skoršej ochrannej známky Spoločenstva RSC-ROYAL SHAKESPEARE COMPANY, ktorá má v Spojenom kráľovstve výnimočne dobré meno v oblasti služieb divadelných predstavení.

B. Oblasť: Hospodárska súťaž

T-111/o8 MasterCard, Inc. a i. v. Európska komisia (24. 5. 2012)

„Hospodárska súťaž – Rozhodnutie združenia podnikov – Trh služieb prijímania transakcií uskutočnených debetnými, úverovými a kreditnými kartami – Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP – Mnohostranné štandardné výmenné poplatky – Článok 81 ods. 1 a 3 ES – Pojem pridružené obmedzenie – Neexistencia objektívnej nevyhnutnosti – Obmedzenie hospodárskej súťaže z hľadiska účinku – Podmienky udelenia individuálnej výnimky – Právo na obhajobu – Nápravné opatrenie – Penále – Odôvodnenie – Proporcionalita“

Všeobecný súd vo svojom rozsudku zamietol žalobu a potvrdil rozhodnutie EK, ktoré zakazuje mnohostranné štandardné výmenné poplatky v rámci EHP alebo Eurozóny (ďalej len „výmenné poplatky“) uplatňované spoločnosťou MasterCard.

Výmenné poplatky sa týkajú vzťahov medzi bankou vydávajúcou platobnú kartu a bankou, ktorá umožňuje obchodníkom prijať karty ako platobný prostriedok. V konečnom dôsledku sa ale prenášali na obchodníkov vo všeobecnejšom rámci poplatkov, ktoré im prijímajúca banka účtuje za používanie platobných kariet.

Všeobecný súd v tomto rozsudku skúmal, (i) či EK správne dospela k záveru, že výmenné poplatky nie sú objektívne nevyhnutné pre životaschopnosť platobného systému MasterCard, (ii) či EK správne posúdila, že výmenné poplatky neboli v súlade s podmienkami čl. 81 ods. 3 ES na udelenie výnimky, a napokon (iii) či EK správne kvalifikovala platobnú organizáciu MasterCard ako združenie podnikov.



T-360/09 E.ON Ruhrgas AG a E.ON AG v. Európska komisia (29. 6. 2012)

T-370/09 GDF Suez v. Európska komisia (29. 6. 2012)

„Hospodárska súťaž – Kartely – Nemecký a francúzsky trh so zemným plynom – Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 81 ES – Rozdelenie trhu – Dĺžka trvania porušenia – Pokuty“

Všeobecný súd znížil pokuty uložené GDF Suez a E.ON zato, že uzatvorili dohodu o rozdelení francúzskeho a nemeckého trhu so zemným plynom, z 553 na 320 miliónov eur pre každú z týchto spoločností.

Všeobecný súd potvrdil podstatu rozhodnutia EK, ktorým boli uložené pokuty, ale konštatoval nesprávne posúdenie dĺžky trvania porušenia tak na nemeckom ako aj francúzskom trhu. Všeobecný súd dospel k záveru, že EK sa dopustila dvoch nesprávnych posúdení. Po prvé, pokiaľ ide o začiatok porušenia na nemeckom trhu, EK nepreukázala existenciu potenciálnej hospodárskej súťaže medzi dvoma spoločnosťami na nemeckom trhu plynu v období pred 24. aprílom 1998, ktorú by predmetná dohoda mohla narušiť. Po druhé, pokiaľ ide o skončenie porušenia na francúzskom trhu, EK neuviedla žiadnu okolnosť umožňujúcu dospieť k záveru, že porušenie pretrvávalo na francúzskom trhu aj v období po auguste 2004.

T-167/08 Microsoft Corp. v. Európska komisia (27. 6. 2012)

„Hospodárska súťaž – Zneužitie dominantného postavenia – Operačné systémy pre osobné počítače – Operačné systémy pre servery pracovnej skupiny – Odmietnutie podniku s dominantným postavením poskytnúť informácie súvisiace s interoperabilitou a povoliť ich používanie – Výkon povinností vyplývajúcich z rozhodnutia, ktorým sa konštatuje porušenie a ukladajú sa opatrenia zaväzujúce na určité správanie – Penále“

Microsoft napadol rozhodnutie EK, ktorým mu ako podniku s dominantným postavením na trhu uložila penále za neposkytnutie prístupu k informáciám súvisiacim s interoperabilitou za primeraných a nediskriminačných podmienok svojim konkurentom. Všeobecný súd potvrdil podstatu rozhodnutia EK, avšak znížil výšku tohto penále z 899 na 860 miliónov eur. Zohľadnil tak postoj EK v liste generálneho riaditeľa DG COMP ohľadom možných obmedzení distribúcie konkurenčných produktov.

C. Oblasť: Prístup k dokumentom

T-300/10 Internationaler Hilfsfonds eV v. Európska komisia (22. 5. 2012)

„Prístup k dokumentom – Nariadenie (ES) č. 1049/2001 – Dokumenty týkajúce sa zmluvy LIEN 97-2011 – Čiastočné odmietnutie prístupu – Vymedzenie predmetu prvej žiadosti – Výnimka vzťahujúca sa na ochranu súkromia a integrity jednotlivca – Výnimka vzťahujúca sa na ochranu rozhodovacieho procesu – Zásada riadnej správy vecí verejných – Konkrétne a individuálne preskúmanie – Povinnosť odôvodnenia“

Všeobecný súd čiastočne zrušil rozhodnutie EK, ktorým odmietla úplný prístup k spisu týkajúceho sa zmluvy na účely spolufinancovania programu lekárskej pomoci.

Všeobecný súd dospel k záveru, že EK pochybila v niekoľkých aspektoch. Predovšetkým si EK nesplnila povinnosť vykonať úplné preskúmanie žiadosti o prístup a nesprávne odmietla



zverejnenie na základe výnimky uvedenej v čl. 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001, nakoľko táto výnimka bola uplatnená vo vzťahu k osobným údajom, vzťahujúcim sa výlučne na žiadateľa o predmetný prístup. EK v napadnutom rozhodnutí konkrétne a individuálne nepreskúmala narušenie záujmu chráneného čl. 4 ods. 3 druhým pododsekom nariadenia č. 1049/2001 a napokon EK nevyhovela ani povinnosti odôvodnenia, ktorú inštitúciám EÚ ukladá čl. 296 ZFEÚ.

T-344/08 EnBW Energie Baden-Württemberg AG v. Európska komisia (22. 5. 2012)

„Prístup k dokumentom – Nariadenie (ES) č. 1049/2001 – Správny spis týkajúci sa konania v oblasti kartelov – Zamietnutie prístupu – Výnimka vzťahujúca sa na ochranu cieľov vyšetrovania – Výnimka vzťahujúca sa na ochranu obchodných záujmov tretej osoby – Výnimka vzťahujúca sa na ochranu rozhodovacieho procesu – Povinnosť dotknutej inštitúcie vykonať konkrétne a individuálne preskúmanie obsahu dokumentov uvedených v žiadosti o prístup“

Všeobecný súd zrušil v celom rozsahu rozhodnutie EK, ktorým zamietla žiadosť žalobkyne o prístup ku všetkým dokumentom týkajúcim sa konania v oblasti hospodárskej súťaže.

Všeobecný súd v uvedenom rozsudku skúmal najmä podmienky umožňujúce dotknutej inštitúcii vymaniť sa z povinnosti vykonať konkrétne a individuálne preskúmanie obsahu požadovaných dokumentov. Konkrétne pokiaľ ide o výnimku, ktorá sa zakladá na preskúmaní dokumentov podľa kategórií, sa Všeobecný súd zaoberal definíciou kategórií dokumentov.

D. Oblasť: Verejné obstarávanie

T-6/10 Sviluppo Globale v. Európska komisia (22. 5. 2012)

"Verejné zákazky na služby – Verejné obstarávanie – Podpora colných a daňových orgánov Kosova – Zamietnutie ponuky uchádzača – Akt, ktorý nie je možné napadnúť žalobou – Potvrdzujúci akt – Neprípustnosť – Prístup k dokumentom – Nariadenie (ES) č. 1049/2001 – Dokumenty týkajúce sa verejného obstarávania – Čiastočné zamietnutie prístupu – Výnimka vzťahujúca sa na ochranu obchodných záujmov tretích osôb – Nedostatočné odôvodnenie"

Všeobecný súd rozhodoval o priamej žalobe proti rozhodnutiu EK, prijatému v kontexte verejného obstarávania podľa pravidiel pre verejné obstarávanie uplatniteľných na inštitúcie EÚ. Substantívne sa venoval iba námietke žalobcu, že mu v súvislosti s procesom vyhodnocovania ponúk bola sprístupnená len čiastočne utajená verzia požadovaných dokumentov. Všeobecný súd žalobe sčasti vyhovel, keďže EK podľa neho dostatočne nezdôvodnila potrebu ochrany obchodných záujmov, vrátane ochrany práv duševného vlastníctva, ako dôvodu nesprístupnenia jednak jednotlivých známk pridelených hodnotiacou komisiou, a jednak navrhovaného odmeňovania súťažiteľov. Naopak, pri hodnotiacich tabuľkách jednotlivých členov hodnotiacej komisie súhlasil s EK, že takéto sprístupnenie by predstavovalo vážny zásah do hodnotiaceho procesu hodnotiacej komisie, najmä pokiaľ ide o ohrozenie nezávislosti jej členov.



E. Oblasť: Životné prostredie

T-379/11 Hüttenwerke Krupp Mannesmann a i. v. Európska komisia (4. 6. 2012)

T-381/11 Eurofer v. Európska komisia (4. 6. 2012)

"Žaloba o neplatnosť - Životné prostredie - Smernica 2003/87/ES - Bezodplatné pridelovanie kvót skleníkových plynov od roku 2013 - Rozhodnutie Komisie, ktorým sa určujú referenčné produkty, ktoré sa majú použiť pri výpočte pridelovania emisných kvót - Článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ - Neexistencia osobnej dotknutosti - Regulačný akt, ktorý vyžaduje vykonávacie opatrenia - Neprípustnosť"

V oboch prípadoch sa žalobcovia domáhali zrušenia rozhodnutia EK o prechodných pravidlách harmonizácie bezodplatného pridelovania emisných kvót podľa článku 10a smernice 2003/87/ES. Všeobecný súd žaloby odmietol ako neprípustné z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie nepredstavuje „regulačný akt, ktorý nevyžaduje vykonávacie opatrenia“ čl. 263 ods. 4 ZFEÚ. Napadnuté rozhodnutie síce predstavuje regulačný akt, teda všeobecne záväzný akt, iný než legislatívny akt. Avšak v rámci systému vytvoreného smernicou 2003/87/ES a napadnutým rozhodnutím sa predpokladá prijatie viacerých vykonávacích opatrení zo strany EK a členských štátov, a teda nejde o regulačný akt, ktorý by si nevyžadoval vykonávacie opatrenia. Pritom otázku, či napadnuté rozhodnutie ponecháva pri prijímaní implementačných rozhodnutí voľnú diskrečnú úvahu, vyhodnotil Všeobecný súd ako irelevantnú. Výslovne skonštatoval, že vnútroštátne vykonávacie opatrenia môžu byť napadnuté pred vnútroštátnymi súdmi, pričom môže byť aj otázka platnosti napadnutého rozhodnutia riešená v prejudiciálnom konaní podľa čl. 267 ZFEÚ.

T-338/08 Stichting Natuur en Milieu a Pesticide Action Network Europe v. Európska komisia (14. 6. 2012)

T-396/09 Vereniging Milieudefensie a Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht v. Európska komisia (14. 6. 2012)

„Životné prostredie – Nariadenie (ES) č. 1367/2006 – Maximálne hladiny rezíduí pesticídov – Povinnosť členských štátov chrániť a zlepšovať kvalitu okolitého ovzdušia – Dočasná výnimka udelená členskému štátu – Žiadosť o vnútorné preskúmanie – Zamietnutie – Opatrenie individuálneho určenia – Platnosť – Aarhuský dohovor“

Všeobecný súd v týchto dvoch podobných konaniach rozhodoval o žalobách holandských mimovládnych organizácií na ochranu životného prostredia proti aktom EK prijatým v rámci oblasti ochrany životného prostredia. Všeobecný súd obom žalobám vyhovel. Priklonil sa k subsidiárnej argumentácii žalobcov, že čl. 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru nie je možné vykladať ako ustanovenie, ktoré by bolo možné obmedziť len na „akty individuálneho určenia“, ako to robí čl. 10 ods. 1 nariadenia (ES) č. 1367/2006, a preto je toto ustanovenie nariadenia na ich žiadosti neuplatniteľné.